

BÉKÉSMEGYEI HIRLAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Főter 41. szám.

A „Corvina Nyomda” könyv- és papírkereskedésben.

Megjelenik szombaton déltben.

Előfizetési ára egész évre 4 frt, fél évre 2 frt, 1/4 évre 1 frt.

Egyes szám ára 8 kr.

A társadalom kötelességei.

Gyula, 1899. október hó.

Benne vagyunk erősen az év harmadik szakában. A télnek küszöbére állunk. Néhány lábcsozogás még, egy pár unott lépés, aztán megnyílik előttünk a tél az ő hosszu, végtelenbe terjedő estíveivel. A kaszinók és a különböző körök terméit megnépesíti a szórakozást kereső közönség és nemesebb vagy hasznosabb szórakozás hiányában fujja a füstkarikákat, űzi a pagátot s a legjobb esetben elkalandozik messze idegenbe, hogy rokonszenvével körül övezze azt a népet, amelyik ez idő szerint titáni küzdelmet vívja a szabadságért. Transwál négy színű szép zászlójának érintetlenségeért.

Mit is tehetne mást a társaság nálunk, az unalmas hosszu esteken: kártyázik és politizál. . .

Az észak lehellete azonban végig suban a mi szegény földünkön is. Fagyasztó szelek söpörnek végig az alföldi rónán s a szegény, az istenadta nép, akinek nincsenek jól fűtött klubjai, melyekből fényes tükörablakok mögül, sorsával megelégedetten nézhetnek az utca nyomorát, a kit arra teremtett végzete, hogy a boldogok által elhullatott morzsákból tengődjék: rongyaiba burkoltan vonszolja tovább az életet és várja vágyó, sóvárgó szemekkel a hulladékot, és irigylit annak a fenevadnak sorsát, a melyet megáldott a teremtő természet azzal a beneficiummal, hogy gond nélkül aludhatja át a gyümölcstelen idegdermesztő telet.

A nyomor ilyenkor tűnik fel legszivfacsaróbb meztelenségében. Árnyak emelkednek ki a téli köd szürkességéből, hogy némán esdő alakjaikkal körül övezzék a könyörületesen érző szíveket.

S a kényelmes berendezésű klubok tükörablakai mögött élő társaságnak ilyenkor kötelességei vannak az utcával szemben. És e kötelességek nem is terhesek senkire nézve, sőt az élvezetbeni változatosságot tekintve, még kellemeteseknek is mondhatók: nemesebb irányú szórakozás ez csupán embertársaink nélkülözéseinek enyhítése.

Gyula város Békésvármegye intelligenciájának tulnyomó részét szerencsés falai között tisztelhetni. Annyi irástudó és tollforgató ember, társa-

dalmi szépművészeti, tudományos s számos egyéb tekintetben kimagasló egyéniség él városunkban, hogy csak akarnunk kellene, hogy a mostani pangó és tespedő társadalmi élet egy jobb, hasznosabb és nemesebb irányban — czéltudatosan — érvényesüljön.

A vármegye legtöbb községében, az arra alkalmas évad beköszöntével egymást érik a népszerű és olcsó felolvasó estélyek.

Csaba, Szarvas, Orosháza, de a kis Mezőberény, sőt az ennél még kisebb községek is már régóta követendő példával járnak Gyula előtt.

A szomszédos Biharvármegyében legtöbb helyütt programszerűleg áll sorompóba a társaság krémje, hogy magát az emberiség javára hasznossá tegye.

A tiz-husz krajczáros belépő díjjal rendezett népszerű felolvasások hetenként gyakran két ízben is zsufo-lásig töltik meg a kaszinók és körök helyiségeit s míg ezeken a felolvasásokon a közművelődés zászlóját becsületes eredménnyel lobogtatják a vezető elemek, egyúttal bánatot oszlatnak szét, könnyeket törölnek le és vigasztalást terjesztenek azok között, a kik méltán várhatják azt a náluknál szerencsésebb viszonyok között élő embertársaik kötelességérzetétől.

Mert ily irányban való lelkes működés a társaság előkelőinek erkölcsi kötelessége.

Nagyváradon nem kisebb emberek, mint a mostani biboros főpap és nagy nevű elődje Ipolyi Arnold, azután Endrődy Sándor, Hlatki Endre, Ritók Zsigmond, Fraknoi Vilmos s több jeles nevet viselő emberbarát rendszeresen állott a felolvasó asztal elé, hogy terjessze a felvilágosodás lángját és enyhítse egyszersmind az utca nyomorát s erősítse a bizalmat és a hitet a nép azon rétegében, a mely arra — a világ minden államában — rászorulva van és a mely réteg azt jobbaitól méltán el is várja.

A nagyváradi jogakadémia nagytermét ugyszólván hetenként, zsufo-lásig töltötte meg és tölti meg majdan az idén is az olcsó, de nemes szórakozást és emellett hasznos ösmereket keresők sokasága, a kik egyszersmind azt a jóleső lelki megnyugvást is magukkal viszik onnan, hogy néhány fillérjükkel szenvedő embertársaiknak gondját segítették enyhíteni.

Gyulán, a vármegye intelligenciájának ebben az empóriumában is meg kell törni már egyszer az ezen irányban mutatkozó nyomasztó csendet és fásult közönyösséget.

Alljanak a plénum elé azok, akiket társadalmi állásuk és szellemi tudások erre köteleznek és kvalifikálnak. A gyulai kaszinó, a polgári kör, az oly szépen virágzó újvárosi kör és a többi társas egyesületek vezető elemei beszéltesse magukról abban az értelemben is, a mely társas körüknek a tulajdonképeni létjogosultságát van hivatalya megadni.

Gyula városának minden szépért és hasznosért lelkesedni tudó polgársága minden héten és minden körben készséggel fog áldozni néhány fillért arra a célra, hogy ösmereit bővítvén, egyúttal a jótékonyágnak is szolgálatába szegődik. Tartsunk csekély — mondjuk husz, vagy tiz krajczáros belépti díj mellett felolvasásokat s a jövedelemből öltöztessük föl a szegény didergő gyermekeket, gyámoltassuk a gyámoltalanokat és istápoljuk a gyümölcstelen tél nyomorultjait.

A társaság, a melyik nem tudja magát szórakozásra szánt idejében is hasznossá tenni: üres fogalom marad a társadalomban.

Aliquo.

Iparosok és vállalkozók rovata!

Arad. (Hídvászedési jogok.) A harkályigeti valamint a gy.-vársádi Köröshidon a vasmászedés bérbeadás utján gyakoroltatik, annak biztosítása végett 1899. évi október hó 20-ik napján d. e. 10 órákor Aradvármegye alispáni irodájában zárt ajánlatok elfogadásával kapcsolatos nyilvános szobeli versenytárgyalás fog tartatni.

Székesfehérvár. (Kenyer és takarmány.) A székesfehérvári m. kir. Állami mentélsz. székesfehérvári, bábolnai, nyitrai, nagytádi és palmai osztályaiiban elhelyezett katonai legénység és önállomány részére 1899. november hó 1-től 1900. október hó végéig szűkeglendő kenyer, takarmány és egyéb cikkek biztosítása iránt a székesfehérvári m. kir. Állami mentélsz. parancsnokság számvivő irodájában 1899. évi október hó 26. d. e. 9 órákor zárt ajánlatok tárgyalása fog megtartatni.

Csik-Szépviz. (Fűtő-utalás.) A csik-szépvisi szent háromság segélyegylet tulajdonát képező a Csik-Madaras II. határközében fekvő „Barackos” nevű havason 340-35 k. hold területén talált 84.185 m²-t tevő fenyőfa elfog. adatsz. Kikiáltásai ár 13000 forint, bánatpénz 10 százalék. Az érverés Csik-Szépviszen az örmény szertartásu paplakban f. é. november hó 12-én d. u. 2 órákor fog megtartatni.

Eperjes. (Vászon, pokrócz és papuca-gzállítás.) Eperjes sz. kir. város nyilvánosságú jelleggel felruházott körházában a következő ágy és fehérneműre való vászon:

1. Ingekre való	230.40 méter
2. Hálóköpenyekre	212.00 „
3. Belső párnahajra	43.00 „
4. Külső párnahajra	90.00 „

5. Lőpédőkre 170 széles	435.00	méter.
6. Tűrlőkészre	20.50	"
7. Szalmaszékakra	180.00	"
8. Szalmavánókra	71.40	"
9. Kötényre	17.00	"
10. Konyhai földrúhára	50.00	"

Összesen: 1409.80 méter

valamint 30 darab dupla pokrócz és 36 pár papuca szükségeltetik.

Felhívának mindazok, kik esen szükséglet szállítást elnyerni kívánják, hogy ez irányban irásbeli ajánlatokat — Eperjes város polgármesteréhez, hol a szállítási feltételek is megtekintethetők f. é. október 30-ik napjáig nyújtják be.

Erzsébetváros (Gőzmalombérbeadás.) Szab. kir. Erzsébetváros tanácsa a város tulajdonában levő 16 lőerőt, gőzgéppel, 8 kővel és condensationál ellátott gőzmalom hasonbérbeadása végett f. évi október hó 30-án d. u. 11 órákor a tanácsos ülésstermében tartandó nyilvános irásbeli versenyajánlatot hirdet. Kiképzési ár 500 forint évi hasonbér.

Marosvásárhely. (Hivatali felszerelés.) A Marosvásárhelyt felállítandó kir. főügyészség hivatali helyiségeinek felszerelésére szükséges új bútortart: egyéb felszerelési tárgyak beszerzésének biztosítása céljából (albírványzat 2178 frt 50 kr.) f. é. október hó 30-án d. e. 10 órákor a marosvásárhelyi kir. ítélőtábla elnöki irodahelyiségében versenyajánlatot tesz. Az 5 százalékos bírsággal bírságos marosvásárhelyi kir. adóhivatalnál lehetővé helyezését igazoló letéti elismerrőnyvel ellátott irásbeli ajánlatok a fent kitűt időig az elnöki irodában benyújtandók. A feltételek ugyanott megtekintethetők.

Mitrovicza (Szlávia.) (Fa eladás.) A mitroviczi anyagokorszag erdőgazdasági határában Mitroviczán f. é. november hó 2-án d. e. 11 órákor a morovici és bosuti erdőhivatalok különböző vágásaiból kijelölt 7875 drb tölgy, 318 drb kőris, 589 drb bükk, 220 drb gyertyán és egyéb törzs eladása céljából nyilvános versenyajánlatot tesz. E mennyiségekből 127098 m³ müfa és 52424 m³ tűzifa. Kiképzési ár 252973 forint. Bónuspénzü 5 százalékos teendő is. A szerződési, eladási és egyéb feltételek az erdőgazdasági hivatalban Mitroviczán, továbbá a morovici és bosuti erdőhivatalokban megtekinthetők.

Déva (Híd alépítmenyi munkák.) A hátszopetronán-szurdoki állami közút 53—54 km. szakaszán levő 128. számú állandó jellegű vasúdi alépítmenyi és kapcsolatos munkálatok végrehajtása 13277 forint 02 kr. összeg erejéig engedélyeztetvén, a munkálatok fogantatásának biztosítása céljából az 1899. évi október hó 28-ik nap-

jának d. e. 12 órákor a honvármegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében zárt ajánlati versenyajánlatot tesz. A vonatkozó, az engedélyeztetett költség után számítandó, a részletes feltételekben előírt 5 százalékos bírsággal ellátott zárt ajánlatokat a kitűzött nap délelőtti 11 órájáig a nevezett hivatalhoz kell beadni s ugyanott a műszaki művelés és részletes feltételek is megtekintethetők.

Az igazság.

Lapunk megalakulása óta hangzott az az elvet, miszerint Békésvármegye ne fővárosból leszármazott s idegen helyekről beportált politikusokat küldjön föl a parlamentbe. hanem válasszon saját fiait közül. Ez az álláspontunk főképen a mandátum vadászat ellen irányul. Divatos immárgyszólván az egész országban, hogy a legszebb polgári kötelességgel olyan egyéneket ruházzuk föl, kik a fővárosban nőtték ki magukat politikai egyéniséggé.

Ez az elv helytelen és káros.

Helytelen, mert tág kaput nyit különböző politikai érdekszövetség tagjai előtt, káros, mert ily módon megfosztja a megyebeli tehetségesebb polgárokat attól, hogy megyéjük és városuk érdekeit, a parlamentben szolgálják. A mi pedig egy fővárosi „ur”-nak ritkán jut eszébe.

Hogy lapunk ezen iránya és elve mennyire igazságos, s nekünk és irányunknak igazi elégtételül szolgálzott legjobban jellemzi a „Budapesti Hírlap” okt. 19. számában megjelent közlemény, melyből kiemeljük a következőket:

Jól esik nyüst följegyeznünk, hogy az ország keletén, Szolnok-Doboka vármegyében fölsmerték annak a szükségét, hogy a megyék, mint politikai testületek másként is örködhetnek a választások tisztaságán. Szolnok-Doboka megye őszi közgyűlésén Vass Béla gróf kormányparti képviselő

viselő, egy igen előkelő, de nem határolomban lévő politikusnak, volt miniszternek jóváhagyó tudomásával indítványt tett, a mely azt a célt, hogy a választáson valóban a nép bizalma jusson erőre, oly képp véli elérhetőnek, hogy a megyék ajánlják a maguk köréből képviselőket választani. Ez az indítvány szövegintégy hangzik:

Miután az országgyűlés a kuriai bíráskodásról szóló törvényt megalkotta, ezzel biztosítani kívánta azt, mi az ország közvéleménye tulnyomó nagy részének igaz óhajata volt, a választások tisztaságát és szabadságát és azzal azt, hogy a képviselőház hiú kifejezője legyen a nemzet különböző körében jelentkező véleményeknek, óhajatosoknak és fölmerülő érdekeknek. De ebből az üdvös cézből, melyet a törvényhozás a törvény megalkotása által elérni akart, valóság csak akkor lesz, ha a választóknak magatartása és viselkedése megfelel a törvény szellemének és ugyan arra a célra lesz irányozva, a melyet a törvény kitűzött Fájdalom, ezt nyíltan be kell vallanunk, mert hamis szegyen az a mely az orvoslatlan bajokat nem gyógyítja, hanem eltűntetni igyekszik.

Tapasztaltuk azt, hogy szokásba jött, hogy azok, a kik a közélet terén szerzett érdemeikről tapasztalatára nem igen hivatkozhatnak, de aki bármilyen okból képviselői mandátumhoz akar jutni, előszeretettel keresik fel Felső-Magyarország némely részeit, de különösen az országnak Erdélyi részeit is és figyelmüket olyan kerületre irányítják, ahol öket, vagy éppen nem is ismerik, a hol gyökereik nincsenek, de a hol gondolják hogy anyagi eszközökkel, miudennemű ajánlásokkal, nyomással és egyéb nem is törvényos eszközökkel, megválasztásukat biztosíthatják; a kiknek megbízó levele nem a választók bizalmából, ragaszkodásából, vagy óhajtasából nőne ki s a kik éppen úgy idegenek maradnak megválasztásuk után a kerületben, mint voltak a megválasztásuk előtt, ha sikerült is nekik különböző módokon támogatókat szerzeni. Már az ily választásokkal nem csak a képviselőház erkölcsi tekintélye szenved esorbát, de az az üdvös összeköttetés is

Az ifju.

Egy szép ifjut ismerek én!
Nincs párja a föld kerakén!
Szemében tűz, dőlcegg, büszke,
Erd, élet, teste lelke! . . .

Meg sem látszik most már rajta,
Mily beteg volt minapába;
Mikor gyilkos gazemberek
Torkán mily sebet ejtettek.

Nagy beteg volt; . . . félig sirba . . .
S nem jött orvos, hogy gyógyítsa!
„Menthetetlen”, rákiálták,
S már halálát lesték, várták.

Már késsen állt a koporsó . . .
Már munkában a sírózó . . .
Gyilkos már örvendeztek, —
Vagyonán már osztáht tettek.

Nagy a világ! . . . S nem volt benne
Ki tettöket számon kérje!
Szomszédai sem bánták vesztél:
Gaszágáig figyeltek! . . .

S ha meghal is, hajh! ki bánja!
Egy magán áll a világba!
Varju sem károgná érte! . . .
Eltemetve, nyoma vessze! . . .

Hej! De korán örültetek
Préda lesd az gaszprétek!
Nem pusztult el! . . . Megmentette
Nem az orvos! Sívós lelke! . . .

S lassan-lassan, im felépillt
Mely sebe is — lassan — eltűnt . . .
Alig látszik meg már helye . . .
Csak néha sajt . . . rossz időbe!

S im most itt áll, piros arccsal,
Tetterével, égő vágygyal.
Hogy elámul, a ki most lát,
Én szép ifjumi, Magyarország!
Eszenyi Sándor.

A Mócs Zsiga szive.

Írta: KRÜDY GYULA.

Esett a hó és a finom hóhelyek fehérbe öltöztették a földet. Olyan lett a táj, mint egy nagy ezüst-mező, melyek czukoralakként tüntek fel a havas, zuzmáros fák, s messze, ott ahol az ég szeszefolyt a földdel, egy vágatlan áttetsző szürkeségben, ott szűrődött a páris ég-boltozat felé a fulu hűgystörnyu. Az országutat befutia a hó s az utamenti rekettyések zuzmárasán, fagyoson temetkeztek el az ölnyi hóban.

A tél a béke ideje. Hideg van s elbujnak hízaikba a gazemberek. Csend van a környéken s csak ritkán, elvéte riasztják fel apró lopásokkal az ős legénységét. A rendos járórok kimerülten és fáradtan érkeznek haza: nincs baj sehol, béke van. A hó hull szakadatlanul, mint ha soha sem akarna vége szakadni. A szolgálatmentes esendörök otthon hevernek a kaszárnyában, sokat pipáznak és álmosan mesélők kalandjaikat. Almos az egész világ. Egyik nap tolja a másikat. Vajjon mikor lesz tavasz?

Mócs Zsiga két év előtt került be a esendörökhöz. Hosszu története van annak, hogy miként szánta rá magát Zsiga erre a nehéz kenyérré. Bizonyosan a szive környékén támadt valami hiba. Először kérdezősködtek utána, de aztán lassan megegyeztek mind abban, hogy Zsiga nem esendörök való. Néha elült örökig, tenyerébe támasztva állat, nézett maga elé. Hogy mit nézett, azt talán maga sem tudta és gondolkozott. Az pedig nem jó. Ha bánat nyomja a szivét az embernek, akkor legjobb nem gondolkozni. A bánat magában véve is nehéz, minek fokozni a nagyságát azzal, hogy örökre vele foglalkozunk.

Megy is Mócs Zsiga tavasszal. Hiába, ő nem tehet róla, nem teremtette esendörök az Isten. Nem volt semmi hiba a szolgálatában, olyan volt ez ember mint a vas: szívós, kitartó, meg nem ártott neki semmi. A kötelességet meg pontosan teljesíté mindég. De tudja Isten, volt ebben az emberben valami, a minek nem szabad meglenni a jó esendörökben, vagy ha meg is van, igyekezzen azt elrejtetni.

Mócs Zsiga nem tudott erélyes lenni. Szigorú meg éppen nem. Megtudta sajátai a gazembert, asszonyneppel meg éppen nem tudott banni. Azt tették vele az asszonyok a mit éppen akartak. Igen az asszonyok. Pedig az asszonyok között is akad sok rossz.

Hát tavasszal megy; sajnálják, mert egészen vége jó fiú volt Zsiga. Néha vidám is, s jókedvűen fűtörésgazgett a krapucsek puzolása közben, hanem aztán, ha feljött a hava, akkor nem lehetett vele birni. Nézett maga elé, ha szóltak hozzá

a melynek meg kell lenni a választók és képviselők között, ha az a kerület igazi képviselője akar lenni. Nekünk nagy súlyt kell helyeznünk arra, hogy lehetőleg olyan képviselőink legyenek a kik a kerület sorsában akkor is részt vesznek, ha meg is szűnik képviselőnek lenni; a kiknek tehát komolyan kell törődni azzal, hogy polgártársaik, a kikkel együtt éltek és jövőben is együtt kell élniük, minő vélekedéssel és ragaszkodással leszenek irántok. Csakis ha ezeket a szempontokra figyelünk, lehet elérni azt, hogy a képviselőház hű kifejezője legyen a nemzetnek. Ne is mondja senki, hogy ezáltal tisztán helyi természetű választások jöjjenek létre és az országos nevű és érdemű emberek ki volnának rekesztve abból a lehetőségből; hogy másutt, mint ahol letelepedve vannak, képviselő megbízást nyerhessenek.

Ezek a szempontok, melyeket fönt említettünk, éppen nem zárjuk ki az ily országos nevű és közügyekben érdemeket szerzett egyének megválasztását; ellenkezőleg minden kerületben szívesen feléjük fordul a figyelem, ha az igaz érdemekre támaszkodnak; de igen is mellőztetnénk azokat, és az kívánatos, hogy így történjék, kik pénzre, kivilről ható befolyásokra, ígéretesekre támaszkodnak; kik különböző céljaik elérésére — melyek között országos érdekek nem szerepelnek — kívánják megszerezni a képviselői megbízást; kik a választók gyöngösgéire, hiszékenységre számítván, azt hiszik, sikerrel kísérelhetik meg a föllépést.

Ezért helyesnek tartjuk és első sorban országos érdekekben, ha a megyei közgyűlés figyelemzeti a választókat s azt az óhaját nyilvánítja és azt ajánlja a választóknak, hogy nézzenek körül maguk között és igyekezzenek első sorban a megyében bízalmukra érdemes arravaló jelöltének adni megbízásukat, a kikkel összeköttetésben fognak majd a jövőben is és így tegyék lehetővé azt, hogy a törvényes üdvös célzata az Erdélyi részekre is megvalósuljon, hogy a választások tisztasága, a képviselő hűsége és a képviselőház erkölcsi tekintélyének emelése, a választók magartartása által is biztosíthatassék. Es abból a célból, hogy a többi törvényhatóságknál is történjenek lépések, melyek

a törvényes üdvös célzatát biztosítják; ez a határozat a testvér-törvényhatóságokkal közöltessék, felkérvén őket, hogy hasonló irányban böles belátásuk szerint hasonló lépéseket tegyenek.

Vass grótnak ezt az indítványát egyhangulag elfogadták. Nem mást jelent ez az egyhangu határozat, mint a vidék védekezését a központi jelöltek megrohanásai ellen, mint kifejezését annak a természetes törekvésnek, hogy a tul nagy lendülettel portált centrummal szemben a vidéki erők könnyebben érvényesülhessenek, hogy ne kelljen nekik a bizalomért ismeretlen pályázókkal vásárt csapni a választók bizalmára.

A t. (vármegye) Házból.

Verőfényes őszi nap ragyog be a nagy ablakon. végig tánczol Zöldy János meg Geiszt Gyula diszes, paszomántos, czoboly-prémés ruháin, aztán fölszalad a karzatra, arannyal hinti be a rózsás arczú asszonyok bodros fűreit s nevető ajkait.

Ugy néz ki a karzat, mint egy virágoskert a nevető asszonyarcokkal s a színes bőbitás kalapokkal. A nagyterembe méltóság uralkodik. A prémet a komoly fekete ruha s az ünnepi diszmagyar foglalja el. Verőfényes képe a régi daliás időknek. Itt ott csoportok alakulnak, régi ismerősök kezét fognak; beszélnek a régi jó időről, a természéről, a szüretéről s aztán végig fixirozzák a karzatot, felintenek egy-egy ösmerős menyecskeinek, a mikor egyszerre éljenzés hangzik fel. megiejenik a főispán fiatal alakja felér diszmagyarban. Elfoglalja az elnöki széket. megtartja beszédét a hol őszinte szívűl jövő, egyszerű szavakkal emlékezik meg a koronás királyról. S beszéde végén felemelkedik székéről, a szemek kigyulnak, az

arcokon a lelkesedés tüze ég s mint vihar zug föl a teremben:

Eljen a király!

— Ismét csönd lesz. S ekkor dr.

Fabry Sándor Békésvármegye alispánja tartja meg ünnepi beszédét. A beszéd, mely körülbelül egy órahosszáig tartott, állandóan lekötötte a halgatóság figyelmét, s csak olykor törte azt meg a felzúgó taps és éljenzés. A beszéd költői formákban gazdag, s eszmedus volt, kár hogy néhol a történeti igazság szívhöz szóló ékes szavakkal ugyan, de mellőztetett. Ha anynyi történelmi igazság lett volna benne, mint a mily szép volt; s mint a mily retorikailag kifogástalan volt, akkor joggal elmondhatnánk, hogy a vármegye termében kevés ily beszéd hangzott még el.

A zugó tapsviharral fogadott beszéd után széthullt a lepel s látható lett a magyar király s királyné életnagyságu arczképe. A meglepetés moraja zugott végig a termen, imponált a képek nagysága s a meglehetősen élénk színvegyülmék, de aztán elesendesült a moraj s a műértők szeméből is ajkáról a panasza látszott, mert a két kép minden művészi ihletet, minden költői lelket nélkülöz. Különösen a mi jóságos asszonyunk, a mi áldott királynénk arczképe, kinek pedig egész élete költészet, idealizmus volt s kinek lénye, mint az alispán nagyon helyesen hangsúlyozta magaa szeretet volt, nélkülöz minden szeretet, minden verőfényt. A mi szívünk nem ilyen képet alkotott meg a jóságos királynéről s nem is olyan volt az. El van hibázva a képek levegője, a háttér olyan mintha ellentétbe akarna helyezkedni az alakokkal. — A vármegye az utóbbi időkben több képet festetett meg. Ezek közül talán csak a Terényiének van művészi értéke, a többi lehet, hogy neves mesterek munkája, de kontár

nem választott; csak gondolkozott s igen lehangozta tővé ez a társait is.

Mócs Zsiga három esztendeig ette a katonakerületet. Esztendeig fekvűt Novibazárban, mászta az irtózatoss bosnyák hegyeket; sokat szenvedett. Arra szomorú az élet és a magyar fiú meglemegeti, ha odaveti a sors. Idegen a nép, gyűlöli a magyart. Szurony és éherség kell mindig.

Mócs Zsiga már hat hónapja fekvűt a tuzalvölgyi barakkban, mikor egyszer megszökött. Nagy dolog volt ez, nagy a büntetése. Két hétre hozta a szuronyos patrull Mócs Zsigát a szandzsákból. Valami szép török leány bőditotta el. Aztán szökött. Megkéselték érte, bizony belevész a sebébe, ha elő nem találja a patrull. Négy hónapig fekvűt Zsiga a kórházban. Mikor felgyógyult, ugy volt, hogy főbe fogják löni, de aztán csak megkegyelmezték neki. Ot esztendő kapot, nehézfűfogságot. Ugy hozták el lánczok között a novibazári barakkból. Ahogy végig döngözött vele a csarásos rabszékér a piszkos utcákon, Zsiga fájdalmasan lesett ki az elmaradozó házakra. Nein látja ő többé ezeket. Bizony nem. A rabszékér vitte kifelé a görbe országból. Ahogy a vonat vitte kifelé, hazafelé, egymisntán maradoztak el a görbe hegyek, a mely szakadékok. Zsiga nézte a rőt hegyoldalakat, melyeken olvad a hó a napsugár csókjai alatt, s az apró vashidak alatt, melyeken dübörögve száguldozt át a szerajevói vonat, duzzadtan, piszkos habokkal hompolyogtak a hegyvidék patakjai.

Aztán egy nagyon szomorú esztendő következett a Mócs Zsiga életében. Szomorubb a novibazári életnél. Nagyon mely az a temesvári sáncz, a melyekben ő fá-

radtan tologatta egy hosszú esztendeig a talicskát. Egyszer el is akarta magát vesztíteni. Alacsony volt a sánczal azonban csak a lábát ficzimatolta ki.

Valmi nagy dolog történhetett odakün a külső világban. Vasárnap volt éppen, szép szeptemberi reggel. Az égen azon a nagy darab kék fölton, a melyket a mindenható ezeknek a szegény várbaboknak juttatott, szép fehér bárny-felhők usztak enyhén, esendesen; és a nap aranyosan ébredt. Arany-karikákat vetett a börtönök szürke falaira, s az udvar gránit kövezetét összecsockolta a szép az édes napsugár. Olyan boldog volt mindenki. Tisztába voltak öltözve. Ez a nap szabad volt. Ott ültek a kőkorzkában a szivattyus-kut körül. Talán örültek is az életnek. Igazán nagyon szépen kezdődött a nap.

A mise után azonban történt valami. Az udvaron megperdült a dob. Gyorsan ürültek ki a ezellak. És a várparancsnok ezredes eljött az irodájából.

Igen, hát az történt, hogy elengedték a Mócs Zsiga hátralevő büntetését. Tudja Isten mi történt. Nem is hallották tán azt. Zsiga ugy érezte, mintha egy nagykalapácsal hirtelen a szívére ütöttek volna. Mereven nézett maga elé. Aztán csak lebukott a földre. Sirt, mint a gyermek.

A többi aztán hamar megtörtént. Mócs Zsiga még egy esztendeig ette a császár kenyérét. Akkor hazabocsátották. Hazament a falujába. De nem érezte jól magát otthon. Gyamusni nézték őt a parasztek, hiszen a ki a börtönben is volt, arról csak rosszat lehet feltételezni.

Ekkor aztán jött egy idő, mikor Mócs

Zsiga nem csinált egyebet, mint könyörgött. Hivatalról-hivatalra járt. Vegyék be őt a csendőörök közé. Nehezen ment, de megtörtént.

Mócs Zsigából esendő lett. Mikor felhuzta magára a ragyogó rézgombos zubbonyt, a piros sávos nadrágot s a kalapja tollbokrétája meglémbent a szellőben, azt hitte, hogy kikell ugrania a bőréből. Először érezte magát hosszú idő óta igazán boldognak.

Hát bizony ezután nem is lett volna más, mint hogy Mócs Zsiga boldog legyen. Bizony ugy is volt az, de nem sokáig.

Mócs Zsiga egyszer, mikor éjjel fekvűt az ágyában, hirtelen felébredt. Sőtét volt körülötte. Kimeresztett szemmel nézett bele a sötétbe. Tüzes-karikák ugráltak előtte. Nem tudott aludni. Elvultt előtte az a tizenegy hónap minden eseményével, a mit a görbe országban töltött. Az a sok szenvedés és gyönyör, a mi ott egymásután érte.

Tamárban állott a vártán, mikor ez történt. A puskájára támaszkodott és arról a sziklacuacuról, hol meglapulva, oda-tapadva a kövekhez, huzódott meg és lenézett az élte elterülő hegyes-völgyes vidékre. Innen messze el lehet látni. Be egész Szerajevóig. Reggel volt s a hegyek füstölögtek az áprilisi langyos levegőben.

Alulról a völgyből aztán hirtelen egy sikoltás hasítottá ketté a csendes levegőt. Mócs Zsiga ismerte a reglamát, de ha nem is ismerte volna, bizony csak a szívére hallgat akkor is. Nőre vallott az éles sikoltás, Mócs Zsigmond vállára kapta a Wercundifjelét, aztán ugrott lefelé a

alkotás. Megint patriotizmusba esünk. Van nekünk egy országos nevű festőművészünk Jantyik Mátyás. Ettől egy esztendővel sem látunk, pedig a miut tudjuk ajánkozott; de valószínűleg nem tarthatták a megye urai jónak és megbízhatónak. Hát aztán elment, megfeszítette Zentinnak. Szabadkának a milleniumi képeit s megkésztette az új magyar parlament freskóit. De hát ez nem jó, mert — Békesmegyei.

A gyűlés ünnepélyes részének befejezte után kiírult a karzat, megüresedtek a zöld asztal tájéka. A rózsás arcú asszonyok haza mentek ebédet főzni, a megye vidéki atyjai pedig bevonultak az Otthonba egy kis árpaleveoskőre. Csak a szegény tisztviselők maradtak ott s szavaztak a fizetés fel-emelőre s arra, hová helyezze a vármegye pénzét.

Délelőtt 9 órakor nyitotta meg a közgyűlést dr. Lukács György főispán, elnöki szép megnyitójában Isten áldását kérte az uralkodóra, majd az elhunyt királyról beszélt megható bevéülettel. Beszéde végén a királyt élte. A főispán megnyitóját lelkes éljenzéssel fogadták. Ennek lecsilapulta után, következett az alispán ünnepi beszéde.

A beszéd történeti hűséggel vonul végig azon a korszakon, mely I-ső Ferenc József trónraléptével kezdődik s napjainkig tart. Mesterien jellemzi ebben ő Felsége következetességét, államfői bölcsességét, alkotmány szerzetét és népével szemben tanúsított jószágát, mely utóbbi egy azzal a nagy lelki jó-

sággal, mely megdicsőült királyné lelkét ékesítette.

Beszédét — a következő szavakkal fejezte be:

Ragaszkodjunk államunk nagy történelmi alakjaihoz s apoljunk minden fenntartó erőt, melyre a történelem ránt. Ezek: a hit, a korona, a király!

Tegyük szent fogadalmat e képek előtt, hogy a mit ezredők népe és kimagasló alakjai kivívtak karddal és vérről, mi a hazaszerető szent tüzeben megtartjuk, ápoljuk, fejlesztjük azt, részben karddal, békében munkával és verejtékekkel!

Aldott legyen Erzsébet királyné emléke!

Eljön a király!

A beszéd végzetével lehullt a lopot a képekről s látható lett Vastag György alkotása. Frenotikus taps és lelkes éljenzés villarzott végig a termen, mely percekig tartott.

Az alispáni beszéd elhangzása után Varságh Béla indítványozta, hogy az elmondott két beszéd jegyzőkönyvileg rögzítessék meg, a trón számolyához juttassák s minden bizottsági tagnak küldessék meg. Az indítvány határozattá lön. Utána 10 percznyi szünet következett. — Szünet után tudomásul vették az alispáni jelentést. Egyhangulag hozzájárultak az új transversalis út kiépítéséhez és a ukorizza-moly irtására vonatkozó indítványokhoz.

A költségvetés tárgyalásánál az állandó választmány által javasolt fizetés-emeléseket elfogadta a közgyűlés. Keller Imre indítványára elhatározott a megyei állatorvos fizetésének 200 frttal való felemelése. Kétharmad többséggel megszavazta a közgyűlés az 1 1/2 pótdót is. A fuvar-díjakról szóló javaslatot, dr. Bodoky Zoltán főjegyző ismertetése után, elfogadta a törvényhatóság. Sopron vármegye átiratát a borharmisítás dologban tudomásul vették. Vasvármegyének a tűz és jégkárnak, kötelező állami biztosítása érdekében intézett feliratátpártólólag tudomásul vették.

Névszerinti szavazással elhatározták, hogy a megye pénztári készletét a két gyulai takarékpénztárban helyezik el.

A Petőfi-társaság megkeresése folytán a Petőfi-házra egy gyűjtő-bizottság megalakítását mondták ki, melynek elnöke az alispán, tagjai a járás főszolgabírái lesznek.

A közgyűlés a vármegye egészségügyi bizottságának határozata alapján — véleményezte a Dobozon létesítendő gyógyszerár felállítását.

Ezután a tárgyszerőzet többi pontjaira került a sor, melyeknek megvitatása után a közgyűlés véget ért.

Gyula város rendőrkapitányától.

3401 szám.
1899.

Hirdetmény.

Vett értesülés szerint a közelmúlt napokban a szeregközi tanyákon egy veszett kutya járt s miután egy gyermeket összemart, nyomtalanul eltűnt.

Ebből folyólag érdelembe, hogy úgy a városban, mint a tanyákon levo valamennyi kutya — egyelőre ezen hirdetmény közvételétől számított 40 napig — megkötve tartandó, vagy pedig harapis ellen biztos szájkosárral ellátva, pórazon vezetendő, mert a szájkosár nélkül esavargó kutyák a gyepmester által el fognak fogatni és kiirtatnak, illetőleg a tanyákon a lovas-rendőrök és mozdorók által lelövetnek.

Gyula, 1899. október 20-án.

ENDRÖDY GÉZA,
rendőrkapitány.

UJDONSÁGOK.

— Kinevezés. Balogh Samu királyi törvényszéki vizsgálóbíró, a király a nagyváradi királyi ítélőtáblához bi-

rónak nevezte ki. Az eltávolozandóan bírói karunk jeles és nagy tudású tagját, Gyula városa pedig egyik derék polgárát vesztí el. Öszinte örömmel gratulálunk a megérdemelt kiutintetéshez.

— Borrendelés. A földmivélsügyi miniszter Steinecker Gábor kir. főmérnököt, ki éveken át buzgó lelkiismeretességgel vezette Gyulán a folyammérnöki hivatalt, a szolgálat érdekében, az országos vízépitési igazgatóságához rendelte be.

— Csillag László magy. kir. honvéd ezredes szabadságáról hazatérve, újra átvette a gyulai m. kir. honvéd-ezred parancsnokságát.

— Új kanonok. A nagyváradi káptalanhoz Ó Felsége Grocs Béla endródi plebánost, cizmzetes prépostot, kanonokká nevezte ki.

— Érdekes indítvány. Vas-és Kolozsmegyében e hét folyamán a vármegye közgyűlésén olyan indítványt tárgyaltak, mely szerint a vármegye közönsége hasson oda, hogy a választó kerületek a képviselő választásoknál — megyei születésű embereket — kik közöttük élnek léptessenek fel jelöltekül. Mindkét vármegye közönsége ezen indítványt egyhangulag elfogadta és elvili tüzte ki. — Békés vármegye választói körében is mozgalom indult meg, hogy ily indítvány adassék be a vármegyéhez. Nagyon helyesen teszik. — Igéink diadalát látjuk benne.

— Zugirók bírodalma. Gyulán ügyvédi körökben e hét folyamán megbeszélés tárgyát képezte azon törvénytelen és csunya állapot, hogy Gyulán a zugirásoknak menhelye, asylluma van. Erkölcsetelen dolog, hogy évek során út a törvényt naponként büntetlenül sértik. Ezen fekély elpusztítására ezennel megindítjuk a mozgalom. Legközelebbi számunkban ismét visszatérünk e kérdésre, addig is felhívjuk e dologra az illetékes körök figyelmét, teljesítsék kötelességüket, irták ki a zugirásokat. Nagyon jól tudják kik azok az illetékes körök, most kimélebb nem nevezzük meg őket — de ha e hét folyamán intézkedést nem látunk, nyíltan intézünk hozzájuk felhívást. — Igazságunk van, a törvényt, rendet követeljük.

— Az új törvényház. A törvénykezési palota teljesen megtelt. Az igazságszolgáltatás összes faktori beköltöztek az új palota oszlopok esarnokaiba. A bírói székek elhelyezése nagyon helyesen történt. A földszinten vannak azon hivatalok elhelyezve, a melyekkel a felek leggyakrabban érintkeznek. Így a földszinten van a kir. járásbíró, a telekkönyv, a pertár, a kir. ügyesség és a vizsgálóbíró. Az emeleten vannak a bünyenítő és polgári tanácsstermek, a törvényszéki elnöki, a bírák és a tanács-jegyzők szobái, ugyszintén a díszes, nagy, esküdtzéki terem.

— Gallyassy Paula meghalt. Gyulán, hol Gallyassy Paulát nagyon jól ismerik, az a hir volt elterjedve, hogy a jeles művész Zomborban meghalt, sőt már fényes temetést is rendeztek számára. Kopsorját özönével lepték el korszorával. Éa a hir — mint Berlinből jelentik — téves, mert Gallyassy Paula nagyon jól érzi magát és boldog menyasszony. Völegénye egy főhadnagy és épeességel nem szandekozik meghalni. Milyen jó Gallyassy Paulának: ő már életében végig élvezte azt az impozans temetést, melyet részére rendezni fognak — majdan.

— Telekvásárlás. A gyulai izraelita hitközség kérvényt adott be Gyula városához, melyben 1500 frtot ajánl a városnak a templommal szemben fekvő aulesony, magányosan házért, hogy azt átalakítsa, iskolai ezekorra használhassa.

A város gazdasági szakosztálya legközelebbi ülésében fog határozni, emó, mindezenre méltányos ajánlat fölött. — Miután kulturális ezokra kerétek az épület a szakosztály helyesen teszi, ha a legméltányosabb utat követi.

— Választmányi üles. A gyulai polgári kör választmánya szombaton este ülést tartott, mikor is elhatározták, hogy a kör olvasó-termet összevonják a kis

völgybe, elbukott e kövekben, összevérezte magát a tuskés rekettyében, hanem egyszer csak odélen volt.

Szélesen sötéltett ódalán a sűrű havasi pázsit. Egy patak szelte keresztül a völgyet, akkora volt ez a völgy, beékelve égenyülő hegyóriások közé, hogy éppen csak az országút mehetett rajta keresztül.

Az országút mellett a pázsiton feküdt valami fehérség. Mócs Zsiga mikor a közelbe ért, akkor látta, hogy az egy nő, egy török nő. A lova elragadta, s míg a kísérő a ló után futottak, lefektették a pázsitra az elalált asszonyt.

Köböl lett volna a Mócs Zsiga, ha bele nem vész azokba az égkék szemekbe, melyek mikor felnyíllottak, találkoztak az ő pillantásával. A nő szép volt, mint egy angyal, úde, mint egy nyíló róza, fiatal és bájos és Amaranthnak hívták.

Ezután boldog napok következtek. Amaranth egy gazdag novibazári tőzsér háreméből epekedett Mócs Zsigáért és gyakran találkoztak azokon a esendes boszniai éjszakákon, melyek melák és bájosak.

A hold felbukkan a hegyek mögött és a virágok kinyitják kelyhüket a hárem kertjében. S a rózsák alatt, az illatos virágágyak között suttognak egymásnak szöpeket: Zsiga és a rab török asszony.

Mikor más vidékre vitték az asszonyt Zsiga utána szökött a barnakból át a szandzákba. Kapott egy késszurást az asszonyért.

Igen, hát ezt nem tudta elfeledni Zsiga. Azokon a hosszú éjszakákon, mikor álmatlanul hánykolódott ágyában, azok a nyugogó égkék szemek kísértették. A szive pedig úgy dobogott.

Aztán egy áprilisi éjszakán, mikor aludt a esendőkuszárnya, s az éji őregyhángi jelzései szűrődtek át az ablak redőnyein. Mócs Zsiga a szolgálati fegyverével sziven lötte magát.

Meghalt azonnal. Aztán nem sajtott vissza többé a szive oda a görbe hegyek országába, aztán a bugyogós, patyolát testű szép török asszony után.

Éz a Mócs Zsiga története.

teremmel és a villanyvilágítást minél előbb bevezetik. Az átalakítási munkálat már megindult s remélhetőleg egy hét alatt be is lesz fejezve. A villanyvilágítási készüléknek még a jövő hét folyamán kell megérkeznie.

— **Az örökimádás temploma.** Hétfőn tartotta Gyulán az örökimádás templomnak békésmegegyei gyűjtőbizottsága alakuló gyűlését a vármegyeház nagytermében. Az alakuló ülésen megjelentek: özv. gr. Almásy Kálmán, gróf Wenckheim Frigyesné, gr. Cziráky Jánosné, gr. Wenckheim Dénesné, gróf Cziráky Janka, Dutkay Béláné, dr. Ladics Lászlóné, Márky Albertné, Wieland Sándorné, Márky Imréné, Nuszbeck Sándorné, Schröder Péterné, Szénásy Józsefné, özv. Fábry Mártonné, Untervéger Péterné, Untervéger Irén, Hajóssy Mariska, Kozies Gyuláné, Kozies Mariska, Takácsy nővérek, Sal Józsefné, Sal Margit, Moldoványi Gyuláné, Lindné, Kussera nővérek, Bitzingerné, dr. Fábry Sándorné, Seiler Elekné, Szénásy Arzenné, dr. Zöldy Jánosné, Kun Pálné, Böhm Miklósné, gróf Wenckheim Frigyes, dr. Lukács György, Novák Camillé, Grosz Béla, Dutkay Béla, Groh Ferenecz, dr. Zöldy János, Nemeskey Andor, Beliczey Géza, Csik György, Gouth Örnagy, Keller Imre. Az ülést az elnöklő gróf *Czirák* Jánosné nyitotta meg. Dr. *Lukács* György főispán indítványára egyhangú lelkesedéssel elhatározta a bizottság, hogy védnökévé dr. *Schlauch* Lőrincz bíboros püspököt kéri fel; ugyancsak a főispán felszólására az egyesület elnökévé gr. *Almássy* Kálmán, társelnökké gróf *Czirák* Jánosné kérték fel. Alelnökké választották: gr. *Bolsa* Gézanét, *Geiszt* Gyulánét, *Beliczey* Gézanét és *Fábry* Sándornét. — A választások után *Nogáll* László előadta a megjelenteknek a mai ülés okait, előzményeit. Vármegyénkben is gr. *Czirák* Jánosné volt az, ki mozgalmat indított az örökimádás temploma érdekében. A megyében eddig négy bizottság alakult: Csabán, Békésen, Orosházán és Szarvason. Az eddigi gyűjtés eredménye 600 ft. A vidéki gyűjtőbizottságok elnökei lettek: *Beliczey* Istvánné (Csaba), *Mikolaj* Istvánné (Orosz-háza), *Asetalos* Istvánné (Békés), gr. *Bolsa* Gézané (Szarvas). Titkár és pénztárnok lett *Nogáll* László, jegyző dr. *Márky* János. A központi gyűjtőbizottságba 40 tagot választottak. — Mindezek után *Seirnyay* L. Árpád szarvasi plebánus tartott szép emlékbeszédet a megdicsőült királyné felett. A hatóság beszédét, — mely a jószágos királyné halálával beillott vesztéséget s az örökimádás templomának eszméjét és jelentőségét ölelte fel, — a bizottság jegyzőkönyvi köszönetet szavazott a szónoknak. — A főispán bejelentését, mely szerint a vármegye az örökimádás templomára 400 forintot szavazott meg, nagy lelkesedéssel fogadták s az adományért jegyzőkönyvi köszönetet szavaztak. Özv. *Fábry* Mártonné azon indítványát, hogy az Erzsébet-szobor bizottsága kéressék fel a felesleges pénzösszeg átadására, elfogadták, végül gr. *Czirák* Jánosné megköszönte a megjelenteknek a szíves érdeklődést és áldozatkészséget, az ülést bezárta.

— **Athelyezés.** *Holtmann* Miklós honvéd százados a honvédelmi miniszter Jászfényszabrába helyezte át. — A gyulai társaságot egy kedves tagját veszté el az eltávozó századosban.

— **Az egyesenes adófelsőzárlási bizottság** tegnap befejezte a b.-csabai adókönyvre vonatkozó felszámolásokról tárgyalását. Ma *Novák* Antal számellenőr előadása mellett a békési adókerület jön sorra.

— **A vármegyegyűlés felemelte** *Sal* Sebestyén gyulai békebíró fizetését 500 forintra. Mi helyeseljék azt, ha egy tisztviselő fizetését olyan magasra felemléik, amellyel existenciájára biztosítva van! De most az egyszer, a fizetés felemelést, kérő nem volt következetes szavaihoz. Ugyanis megválasztásakor azt ígérté, hogy a hivatalát ezért a fizetésért készséggel nemcsak betölti, de még a segédmunkaerőt is nélkülözni fogja. S most,

ennek ellenére megterhelte a városnak úgy is terhes anyagi állapotát. Kijelentjük különben, hogy működése ellen semmi kifogásunk nincs; mert a mint tudjuk, az ügykezelés s a gyorsaság sokkal jobb, mint az előbbi időkben a községi bíróságnál tapasztalható volt.

— **Halott az országton.** Az Alföldre leszármazott tót atyafi kérdési valami kíváncsian magyar, hogy hol lakik? mire az atyafi fejének egy bicezzentése mellett csak annyit felel, hogy:

— Oda fűnt!

— **Hol, a menyországban?** kíváncsiskodik a magyar.

— **Pokolban! Liptóban,** magyarizza a tót atyafi.

Szegény Palencsár Ádám, aki Sáros-vármegyéből származott évekkal ezelőtt a gyulai földekre, most már valóban a menyországban tart állandó lakást úgy esett, hogy az öreg Palencsár még korábban e vidékre került leányának fölkeresése végett mintegy 15 évvel ezelőtt levándorolt Sáros vármegyéből, csakhogy Zsuzsa lánya is, aki Gyulán Cserniczki Andrásnál van férjnél, oly földhöz ragadt szegénységben él, hogy képtelen volt tohetetlen öreg apját eltartani. A 88 éves öreg aztán nyaranta a gyulai tanyákon ideigelt már évek óta a jószívű tanyai nép könyörületéből. Most, hogy im a zúzmarra meglepte a fát és az avart, Palencsár is didergett és nehéz volt neki vén testét egyik tanyától a másikig vonszolni, hát beindult teli szállására Gyulára, leányához. Tegnapelőtt még kedélyesen tüzelgetett az öreg a *Bodóky*-féle tanya mellett országút árkában, de leányát már nem láthatta viszont, mert előggyan jártányi ereje, nem tudott tovább vándorolni a város felé. Tegnap délelőtt aztán a csaba-gyulai országút egyik munkása az útszélien halva találta s szegény Palencsár Ádámot, akiről dr. *Bárdos* Arthur városi orvos konstátálta, hogy aggkórban, végelegyengülésben mult ki. A rendőrség a hullát, miután az esetnél büntetendő cselekmény teljesen ki van zárva, eltemtetés végett átadta leányának, a Gyulán lakó Palencsár Zsuzsa férj, Cserniczki Andrásnénak.

— **Kiegyezett szőlők.** Három gyulai polgár megbizta *Verner* Simon aradi ügynököt, hogy kerítsen nekik 3000 gyökeres szőlő ojtványt. Az ügynök kerített is s ezek még tavaly elültették a 3000 ojtványt, a melyek egytől-egyig megfogamzotak s már az idén oly szép növények indultak hogy már a jövő esztendőben dús szüretre, számíthatnak volna a termelőik. — Az aradmegeyi főispán ez év elején értesítette a minisztert, hogy az Aradon lakó alkusz, filloxerával telt területéről közvetít ojtványokat. Atvizsgálván az alkusz könyvét, arról szereték meggyőződést, hogy gyulának is szállított ojtványokat. Erre a miniszter utasítása folytán dr. *Lukács* György főispán hivatalból megindította az eljárást a gyulai termelőik ellen s daczára annak, hogy az ojtványok a legszebben tenyésztek s filloxerától teljesen mentek voltak, s daczára annak, hogy erről a miniszternek jelentés tétetett, még is a földmivélsügyi miniszter rendelkezése hűlfőn és kedden *Réthy* Aladár menési vicezeller képezdel tanár, mint miniszteri kiküldött az így beültetett területen levő ojtványokat kiirtatta és elégette. Így a termelőik az alkusz lelketlensége folytán, lokálább 1500 frtnyi kárt szenvedtek. Legyenek tehát óvatosak a szőlőbirtokosok s jól vizsgáljanak, nehogy ojtvényaikat filloxerának jelzett területről szerzések be. — Elismerést érdemel azonban ezzel kapcsolatban a szakminiszternek azon rendelkezése, hogy az így megkárosított gazdáknak ingyen ad ugyanannyi ojtványt mint amennyit kiirtottak, s az ojtványokat még e hónapban meg is fogják kapni.

— **A borbély igazságszolgáltatása.** U. gyulai borbély, kinél nagy alszatos szolgáló-val fogadják az uri kundschaftokat, mig ha egy nem totszó alak jön be, annak körömben mondják, hogy 5 réc csak két óra nulla körül a sor, (zárójel között megjegyezve pedig csak két borotválkozni

akár őr van az üzletben), s ezért jobb lesz, ha máshova megy borotválkozni. Az üzletben három borotválkozó szék és két segéd van, kik — az alább elmondandók története alatt — el vannak foglalva. A princzipális úr a leguagyobb szakértelmű vizsgálta fölül a munkáját, utasítja az új segédeket, hogy a tekintetes urat viszafelé nem szabad borotválni, hogyan kell fésűlni a tekintetes úr haját és bajuszát, miattal nagy robajjal jön K. S. és G. B. úr, egyik jobbról, másik balról, igyekezve mindegyik elsőnek érkezni a borbély műhelybe. K. S. úr egy szempillantással hamarabb érkezik, benyitja az ajtót, de G. B. úr kabátjánál fogva feltartóztatja őt, s ekközben elv gyorsságával elfoglalja az üresen álló barmadik széket.

A borbély — daczára, hogy princzipális — maga is szokott dolgozni. Most is fehére kendővel közeledik G. úr felé, hogy munkához lásson, de K. úr feltartóztatja őt, megfogja a kendőt és kijelenti, hogy őt illet az elsőség, mert ő érkezett be előbb. A feje — ugymond — már bent volt az üzletben, mikor G. csak furfanggal ugrott be előzőnek.

G. úr meg azt erősítette, hogy ő az első, mert a borbélyműhelybe való hemenét nem lehet a lövésény szabályai ezert elbíralni. Azt állította, hogy a jelzett helyen nem az az első, ki egy fejjel hamarabb bejön, hanem az, ki egész testével érkezik előbb be.

A borbély egyideig csak hallgatta a csivdást, míg végre kifekad:

— Kérem az urakat, konyvitának Önök a lelkiismerethez, akkor mondják meg igaz lelkekre, ki jött be előbb?

Minikét úr egyszerre: Én!

B. borbély: Kérem K. urat sziveskedjen elereszteni a kendőt. G. urat meg arra kérem kegyeskedjen felállni a székről.

Minikét úr ismét egyszerre zengi, hogy: Nem.

B. borbély: No tudják mit az urak, akkor hát csak veszekedjék Önök ki magukat, hogy ki legyen az első, addig én, mert úgy is nagyon szomorjak vagyok, elmegyek a polgári körbe szólni, és annélkül, hogy idét engedett volna lebeszélhetni őt erről, úgy tett amint mondá. Othagyta G. urat a széken ülni. K. úrnak pedig a fehér kendőt a kezében.

Egyideig a tükörről nézett egymásra a két perekedő fél, aztán megnyúlt arczukat, külön-külön eltávoztak, hogy egy félóra mulva ismét visszajöjjenek borotválkozni.

— **Deszkalopás.** Alkalmasint a váratlanul beállott hideg idő kényszerített valakit vagy valakiket arra, hogy e hó 9-én éjjel a Békésről Csabára vezető műton lerakott deszák közül 6 darabot — 4 frt 80 kr. értékben — elemeljen. — A csendőrségnek még eddig nem sikerült kinyomozni a tettest, talánnem is fog sikerülni, mert eddig már hanu-vá lett az ellopott deszka, de ha mégis kitudódnék a tolvaj, a bíróság figyelmébe ajánljuk mint fontos enyhítő körülményt, a hirtelen beállott hideg időjárást, mert ez még sok embert talált készületlenül téliro a fűtő dolgában.

Törvényes következmény. Békésen az ottani főszolgabíró megidézte Tót Molnár Istvánt valamelyes kihágási sorban a törvényes következmények terhe alatt. A tárgyalásra azonban nem ő, hanem a fia jött el.

— **Maga az a Tót Molnár István** — szól hozzá a szolgabíró

— Nem a. Én csak a törvényes következményo vagyok.

— **Micsoda?**

— **Hát Molnár Istvánnak a fia.**

— **De hiszen nem magát idéztük.**

— **Dehogyan is nem.** Hiszen itt van irásban: *törvényes következmény.* Már pedig csak tudom annyit, hogy az apámnak én vagyok a törvényes következménye.

— **Nyers bört loptak.** *Kovács* Ferenecz körös-tarcsai lakosnak a község szélién van egy nyersbört szarítója, ahonnan a mult heten két darab marhabört loptak el. A csendőrség gyanu alapján letartóztatá *Gál* Albert és *Komocsin* Mihály k. tarcsai lakosokat, kiket a bíróságnál mint tetteseket jelentett be. A bíróság dolga lesz eldönteni, hogy a csendőrség gyanuja, — vagy a vadlottak tagadása való-e.

— **Eljegyzés.** Partl József drágescsei jegyző (Biharm.) e hó 18. eljegyezte Gyulán Szabó János kir. törvényszéki iktató és néhai neje Kottlechner Mária kedves leányát Margitot.

— **Öngyilkossági kísérlet egy templomtoronygomb feltétele miatt.** Körös-Ladányban folyó hó 16-án, délután 3 órakor tették fel a most renovált 101 éves templomra az ujjonnan aranyozott gombot. Előzőleg délután 2 órára volt kitűzve a gomb feltétel, s a kíváncsiak tömege lepte el a templom előtti teret. Alig ért azonban a gomb 20 méterre, az összeillesztett kétél szét csúszott és a gomb visszaesett a földre. Szerencsére nem történt katasztrófa, a golyó kissé megérett s a villámhárító meghajlott, de hamarosan ki lettek javítgatva. Vizsgálat után rájöttek, hogy az összeillesztésnél a drót, mely a kötelet több helyt megerősítette, hiányzott. Az eddigi kutatások szerint valószínű, hogy a drótot bosszúból távolította el Jaskó János, ki akkor délután, midőn már fenn ragyogott a gomb, főbe lötte magát a Holt-Körös hidján. Ez a gyanu onnan származik, hogy Jaskó a gombfeltétel előtt való napon, mert ő szerette volna föltenni a gombot, összeveszett a vállalkozóval ki azonnal elbocsátotta. Jaskó erre vasárnap reggel azt mondta a többi munkásoknak, hogy még ma 6 és még valaki meghal, ez a valaki pedig íj. Frey Márton volna a vállalkozó fia, ki a gombot Török Dezsd bádoggal tette fel. Az öngyilkos, ki csak gyengén sérült meg, tagadja, hogy ő vette le a kötélről a drótot.

— **A búrok csatadala.** A búrok élethálá harcot vívnak a jogtalanul reájuk tört Anglia ellen. Nem lesz érdektelen az alkalommal bemutatni olvasóinknak a művelt afrikai búr nép csatadálát, melynek magyar fordítása ez:

Szűz levegőnkben leng magasabban
Szabad Transvaálnak büszke zászlaja
Elleneink már véres buk csapokban
Futnak előlünk honukba tova.
Szabad hazánknak leng magasban ma,
Transvaál dicső szép négy színe,
Téged aki letaposni akarna
Lesujtja a búrok listene!

— **A csabai országos vásár folyó hó 20-án pénteken vette kezdetét a sertés, marha és juhvásárral.** Ma van a lóvásár, holnap pedig a kirakodó vásár lesz.

— **Tűz Szeghalmon.** Hétfőn reggel Szeghalmon Csányi Béla ügyvéd háza leégett. A kár jelentékeny.

— **Kiváltá szerencse.** A mint őrtesülünk Török és Társa bankháza újlag behibonyította vevsinek, hogy a szerencse kegyelje, mert a legutóbbi házánál sok és nagy nyeresémet jutott e cég vevőire, eok és nagy nyeresémet íztettek ki a szerencse gyermekek. Két milliótól jóval többet fizetett ki ezen bankház és egy esetben, mely előttünk véletlenül ismeretes, éppen jókor érkezett a nyeresémet. — A vidéken a Török és Társa cég egyik főnöke meglátogatott egy kis hivatalnokot, hogy értesítse egy nagy nyereségről. A mint a hivatalnok szobájába lépett a cégfőnök kíséretével, a háziaszony éppen vasalt. Férje hollétééről megkérdeztette, nagy zavarba jött és kétségbeesve kérdezte: „Az urak csak nem exequálni jöttek?” A válasz erre az volt, hogy nem vinni akarunk mi innen, hanem hozniunk valamit, azonban az asszony nem akart hitelt adni e birtok szavának. Csak midőn a férjét hazabívták és a házaspár előtt kijelentették, hogy egy nagy nyeresémet jutott reájuk, akkor lélegzettek fel újból és a nagy öröm leírhatatlan volt. Sirva, könnyezve hálaírták és elmondták, hogy már a tönk szőlőn állottak és a jó lsten végső hajjukban megegyeztette őket. A m. kir. szabadalmazott osztályosra-játék minden tekintetben megbízható lévén, a ki a szerencsének kezet akar nyújtani, forduljon bizalommal az előtűnk ismert és a szerencse által kiválasztott Török A. és Társa főtanácsadókhoz, Budapest, Váci-körút 4. Az első osztályú sorajegyek árai: $\frac{1}{2}$ sorajegy 6 frt, $\frac{1}{3}$ sorajegy 3 frt, $\frac{1}{4}$ sorajegy 1 frt 50 kr., $\frac{1}{5}$ sorajegy 75 kr. — Sorajegyek bevásárlásánál Török A. és Társa budapesti bankházát, Váci-körút 4. a legmelegebben ajánljuk.

— **Róza Sándor Békézen.** Nem a régi betyárvilág ismeretes alakjairól lesz itt szó, hanem egy békési illetőségű egyénről, a ki kenyérkereset céljából vette föl ezt a hircs nevet. Oláh Imre ez az egyén, a ki már rég elszármazott Békésről és mint „örömüvész” különféle deszkabódókban mutogatta „művészetét.” A közönség azonban gyengén látogatta előadásait, a mi természetesen gyenge pénztár jövedelemmel is járt. Ezen segíteni kell, gondolta magában és elhatározta, hogy fölveszi a hódító Róza Sándor nevet és annak szerepét. Először is beszerezte a szükséges dolgokat, amik öt Róza Sándorra tevék. Miután bajusza nincs, szerzett azt is. Már a legelső fellépése alkalmával örömmel tapasztalta, hogy jól választott. A közönség mindenféle zsufozásig megtöltötte a „művészet bódéját.” Természetes, hogy betyár jeleneteket, rabló kalandokat adtak elő, elrejtett, vörös festékkel telt hólyagok felszakításával úgy tüntették föl a dolgot, mintha valóságos sebesülés történt volna. Ezért egyszer előadás alkalmával Tisza-Roffon majdnem megjárta mert a közönség valónak gondolván a dolgot, a löcsák lábát kizavarta és hamarjában föl nem világosították a valóságról, megtörtént volna az vele, ami az igazi Róza Sándorral soha — hogy jól elverték volna. Ez a híros férfiú járt most Békésben, hogy igazolványát megújítsa, mert kimegy a párisi világkiállításra, ahova mint „Herrn Róza Sándor” meghívót is kapott.

Jóteknység.

A vármegyei törvényhatóság legutóbbi közgyűlésének alább reprodukált jegyzőkönyvi kivonata, minden kommentár nélkül is, ékes hangokon hirdeti megynék főri hölgyeinek szívjóságát. Adjuk a hivatalos közleményt egész tejedelmében, hogy a nyilvánosság előismerésével és a szenvedő emberiség haláljával adózzunk ez uton is a nemeskeblű adakozóknak.

KIIRT CZIKK

Békésvármegye törvényhatósági bizottságának Gyulán, 1899. évi október hó 16-án tartott ülésé jegyzőkönyvéből.

407. hg. 22,798— 1899. ikt.

A özv. gróf Almásy Kálmánné szül. Wonckheim Mária grófnő által, a vármegyei kórházhoz céljaira ajándékozott 7,300/1600 hold földterületre, valamint az özv. id. báró Wodianer Albertné, szül. Aczél Zsófia urnő, valamint gróf Almásy Dénes által a közkórháznál tett 3000—3000 forintos alapítványok alapító oklevelei; ezzel kapcsolatos a kórházi építkezési bizottságnak előterjesztése, az utóbbi két alapítványi tőken, az Anka Mojsza-féle birtok megvétele tárgyában, valamint ezen birtoknak első berendezése és felszerelése céljából 5000 forintnak a közkórházi alaplóból leendő kiutalványozása iránt.

A törvényhatósági bizottság özv. gr. Almásy Kálmánné, özv. id. br. Wodianer Albertné és gróf Almásy Dénes leirt alapítványát előző határozattal közszóntól elfogadván, az ezen alapítványokra vonatkozó alapító okleveleket megerősíti és elfogadási záradékkal el-látva, jóváhagyás végett a m. kir. belügyminiszter urhoz felterjeszti.

Özv. br. Wodianer Albertné és gróf Almásy Dénes alapítványai, az alapító oklevelek értelmében egy gazdasági telep céljaira szolgáló földbirtoknak megvételére lévén fordítandók, de meg a közkórház és elmgógyintézetben bevezetett házi élelmész hasonló gazdasági telep fenntartását szükségessé téven, a törvényhatósági bizottság elfogadja és jóváhagyja a bemutatott szerződést, mely szerint a 6000 forintnyi alapítványi tőke ellenében megvételik a közkórház részére Anka Mojsza és nejétől, a gyulai 5000. sz. tjkvben 3857.

hrs. a gyulai 4124. sz. tjkvben, 3862. hrsz. és a gyulai 4320. sz. tjkvben 3856. hrsz. a foglalt 8834/1600 katasztralis, 12 magyar hold ingatlan a rajta levő épületekkel és felszerelésekkel együtt.

Végül arra való tekintettel, hogy ezen birtoknak sertésenyészítő és hizáló telepként való berendezése nagyobb költséget igényel a bemutatott tervek és költségelőirányzatok figyelembevételével és elfogadásával a közkórházi alaplóból a gazdasági telepek azok értelmében leendő felszerelésére 5000 forintot megszavaz és ezen összeget a közkórházi bizottság rendelkezésére bocsátja akként, hogy annak felhasználásáról a bizottság külön elszámolni köteles.

Ugy az adás-vételi szerződés, mint az 5000 forintra vonatkozó határozat jóváhagyás végett a m. kir. belügyminiszter urhoz felterjesztetnek.

Miről a m. kir. belügyminiszter ur külön felirattal és a közkórházi bizottság értesítetnek.

Borthóly István. vm. II. aljegyző.

Törvényszéki csarnok.

A gyulai kir. törvényszék mint polgári felelbeszési bíróság előtt megtartandó szóbeli tárgyalások jegyzéke.

1899. október 24.

1899. D. 90. sz. Kiskorú Tóth Zsófia felperesnek, kiskorú Óceai János alperes elleni gyermek-tartás iránti per.

1899. D. 175. sz. Kiskorú Fischer Rozália felperesnek, Dózsegi Dezsd alperes elleni gyermek-tartás iránti per.

1899. D. 71. sz. Medvegy István felperesnek, Csinkóczy János alperes elleni 900 frt tőke a jár. iránti per.

1899. október 27.

1899. D. 178. sz. Gombos Ida felperesnek, Kardos János alperes elleni gyermekeltartás iránti per.

1899. D. 117. sz. Bakucz Sándorné felperesnek, R. Nagy Istvánné alperes elleni 800 frt tőke a jár. iránti per.

1899. D. 119. sz. Kertész Sándor felderesnek, Nátyus István és t. alperesek elleni 250 frt tőke a jár. iránti per.

A gyulai kir. törvényszék, mint polgári felelbeszési bíróság előtt nyilvános ülésben előadandó perek jegyzéke.

Előadó: Fekete.

1899. október 24.

1899. E. 49. sz. Varga Mihály felperesnek, Szrnka János alperes elleni ingatlan birtoka iránti per.

1899. E. 50. sz. Vrahecz Máttyás és t. felpereseknek, Németh Kálmán és t. alperesek elleni 26 frt 70 kr. tőke s jár. iránti per.

1899. E. 51. sz. Francziszki István felperesnek, Németh Kálmán és t. alperesek elleni 26 frt 70 kr. tőke a jár. iránti per.

1899. E. 52. sz. Machán István felperesnek, Németh Kálmán és t. alperesek elleni 26 frt 70 kr tőke a jár. iránti per.

1899. E. 53. sz. Briedmann Lajos felperesnek, Borsodi Imréné alperes elleni 34 frt 60 kr. tőke a jár. iránti per.

1899. E. 54. sz. Szatmári Károlyné felperesnek, Csapregi János alperes elleni 28 frt tőke a jár. iránti per.

— **A vadruca.** A vésztdi zenekar nagybőgőse vigan horgászott ut ugynevezett holt Körös lassan csergedező hajjai között, már előre élvezte, mint fogja a purdékkal együtt elkötöni a rózsásfehér husu süllőket s a tátott szájú harsikait, midőn egyszerre irtózatól lövés dördül el, a vésztye nagybőgős fejéhez kap, mely vértől patákkiz s siralmasan jajgat:

— Jaj szent devla meglített, jaj, jaj. Igaza volt szegény cigánynak, csakugyan meglőtték. *Kövecsk* Pál vésztdi eszós kovás puskája röpített a fejébe 10 darab serétet. A eszós ugyanis ráéhezett vadruca

husra s a helyett, hogy a határt kerülte volna, lesbe állt a holt Körös partjára, várt, várt mikor bukkan elő egy vadruca. Egyszerre hopp, hopp, ott megmozdult a csalóban egy fekete ruca szárny, nosza rajta. Felemeli a fegyvert, lő, s a felelet egy czigány ordítás. — Így lett vadruca szárnya helyett meglőve a czigány bögös feje. Ezért került csütörtökön a bírák elé Kovács Pál vésztoi csász s el is ítéltek dr. Tóth kir. alügyész vádbeszéde után gondatlanságból okozott súlyos testisértesést s kapott négy napi fogházat.

— Az éjjeli csata. Kohn Salamon szarvasi kereskedő vásárról utazott haza Málnér Salamon szarvasi társával, midőn elábók rontott Király Lajos s azt kiáltotta „fére szegény a koldus elől”. Kohn Salamon ezért úgy megharagudott, hogy a kocsiderékből kiszedte a vasvilát s ugy eldöngögte Király Lajost, hogy az harminckét napig feküdt betegen, sőt a kis ujjára egész életén át nyomorekká lett. A törvényszék csütörtökön

ült felette törvényt Balogh Sámuel kir. törvényszéki bíró elnökölte alatt. A vádat Tóth Ferencz kir. alügyész képviselte, a védelmet dr. Frankó László gyulai ügyvéd terjesztette elő. A kir. törvényszék figyelembe véve a védő által előterjesztett enyhítő körülményeket vádlottat egy hónapi fogházra ítélte.

Hetipeczi arak.

Gyula, 1899. október 19.

Az általános üzletelenség, mely a budapesti piacon uralkodik, sajnos rossz hatással van a gabona árakra. — Pedig időszerű volna már egy kis áremelkedés, mert a gazdák tartózkodása az eladásoktól, a rossz pénz- és hitelviszonyok az általános üzletmenetre olyannyira káros hatásúak, hogy ha változás nem áll be, úgy a logrosszabbtól kell tartanunk. Hetipeczuikon csekély vételkedv mellett a következő árakat fizették:

Buza 7:20—7:50

Árpa	5:30—5:40
Tengeri-ó	5:20—5:30
Csöves tengeri	2:50—2:60
Zab	4:70—4:80

A szerkesztésért felelős: Vértel Arnold.

621 és 670 szám.
1899.

Árverési hirdetés.

Alólirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz.102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a gyulai kir. jbiróság 1899. sz. 539/2. a kalocsai kir. törvényszék 1899. évi 2914. számú végzése következtében dr. Frankó László és dr. Deutch Ignáz ügyvéd által képviselt Tanka Lajos gy.-vári és ifj. Bauer Mihály dobozi lakos javára Tanka Gusztáv és neje most gyulai lakos ellen 11000 frt s jár. erejéig fogatatosított kielégítési végrehajtás után le- és felülfoglalt és 3297 frt 30 kr-ra becsült házibutorok, berendezési tárgyak gazdasági eszközök és lábas jószágokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a gyulai kir. járásbíróság 369/2. és 407/2. 1899. számú végzése folytán 11000 forint tőkekövetelés, 5000 frt tőke után 1899. évi januushó 13-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 196 forint 45 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Gyulán alperesek lakásán leendő eszközölésére 1899-ik évi november hó 2-ik napján délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108 §-a értelmében készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el tognak adatni.

Kelt Gyulán, 1899. évi okt. 12-én.

Tar Gyula,
kir. jbirósági végrehajtó.

Az árakat, mint eddig is a legolcsóbbban számítottam és pedig 1 forinttól kezdve feljebb

Halottak napjára

a legszebb élő és művirág

koszorúkat

készítik a nagyérdemű közönség szíves megrendelésére a **legjutányosabb árakon.**

Valamint tisztelettel hozom a nagyérdemű közönség szíves tudomására, hogy **alkalmi ünnepekre, név- és születésnapokra, menyasszonyi és vőfélyi**

virágcsokrokat

a legdiszesebb kivitelben jutányos árakon készítek.

A nagyérdemű közönséget előre is a legpontosabb kiszolgálásról biztosítva, kérem szíves pártfogásukat, kiváló tisztelettel

Aponyi Dániel
Gyulán, Homokbánya.

Vidéki levélbeli megrendelések is a legpontosabban eszközöltenek.

Az árakat, mint eddig is a legolcsóbbban számítottam és pedig 1 forinttól kezdve feljebb.

Az első magyar részvény- és Dreher Antal kobányai sör- gyárak főraktára.

WEISZ MÓR ÉS TÁRSA

első gyulai cognac és likörgyár,
törköly és pálinka főzdeje

Mindennemű hegyi és kerti borok nagykereskedése.

GYULÁN

ajánlja országszerte a legjobbaknak elismert és számos bel- és külföldi kiállításon első díjakkal kitüntetett gyártmányait.

Különösen felhívjuk a t. fogyasztó közönség b. figyelmét válogatott nyersterményekből saját nagyszabású főzdeinkben párolt

gyümölcs-pálinka különlegességeinkre,

továbbá mindennemű közönséges és legfinomabb **likör és rumokkal** dúsan felszerelt raktárunkra.

A n. é. közönséget a legpontosabb és legjutányosabb kiszolgálásról biztosítva, vagyunk b. pártolását kérve

kiváló tisztelettel

Délmagyarország legnagyobb kerékpár és varrógép raktára.

KEMÉNY LAJOS

Állománya GYULÁN, Sugár-uton 1044. sz. Mórítz János házában

ajánlja a nagyérdemű közönségnek dús választékú raktárát a jelenkor legjobbnak elismert
családi és ipari czélokra varrógépekből

a legjutányosabb árban, kedvező fizetési feltétellel és szigorú 5 évi jótállással.

Kizárólag nálam kapható a kitünő
 hírnévnek örvendő

amerikai **Wheeler és Wilson** 12-ös
colibri-cylinder legkisebb léte-
 ző tejjel, álló hajócskával, 42 cm. hosszú
 karral (cipészek részére.)

5 évi jótállás.

Seidel és Naumann legújabb kitünő
Wibrating varrógép

a legfinomabb gyors női varrásokhoz.

Dús raktár mindennemű
 gépalkatrészekből valamint **csont
 olaj- és tűk** minden létező géphez.

5 évi jótállás.

Mindennemű varrógép és kerékpár javítások elfogadtnak és saját
 e célra fenntartott korszerű műhelyemben a legjutányosabban eszkö-
 zöltetnek. Vidéki megrendelések pontosan fogantatosítottak.

Osztálysorsjegyek kaphatók

Öz. REISZ JÓZSEFNÉ dohánytőzsdéjében

Gyulán, a városházzal szemben.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Az ezredéves kiállításon
 a kiállítási érmmel
 kitüntetve.

Páris. London 1897 :
 nagy aranyérem.
 Linz 1889 : Aranyérem.

Megyei telephon :
 Csaba 20.

Reisz és Porjesz

Megyei telephon :
 Csaba 20.

BUTORGYÁRA

Békés-Csaba, Vasut-utca, 1155. és 1156. szám. (Saját ház.)

Állandó nagy butorkiállítás.

Az egész országban páratlanul gazdag választékban raktáron vannak
 mindennemű háló-, ebédlő-, úri szoba-, szalonberendezések.
**Szönyegegk, függönyök, nippesek stb. a legegyszerűbbtől a
 legfinomabb kivitelig a legizlésesebb és legdivatosabb rajzok
 után készítve.**

Minden butor saját műhelyeinkben készül és legolcsóbb gyári áraink mellett

minden verseny ki van zárva!